

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΕΡΩΤΑΣ

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ ΣΤΟΝ ΑΛΦΡΕΔΟ ΜΥΣΣΕ

ΒΕΝΕΤΙΑ, 24 Μαΐου 1834

15 'Ιουνίου 1834

Μικρό μου, αγαπημένο μου παιδί,
Διαρκώς, κάθε στιγμή, σε σκέπτομαι. Στην προηγούμενη
έπιστολή μου, σου έσώκλεια ένα γράμμα για τον Πλάνε,
με την παράκληση να του το έγχειρίσης. Γιατί δεν μου γρά-
φεις αν του το έδωσες;

Έδω έγώ, όλον αυτόν τον καιρό, περνάω μιὰ περίοδο
φριχτής απογοητεύσεως. Η σκέψις μου και μόνον αυτή,
μέ ξεκουράζει. Όλα έδω είνε πληχτικά και μονότονα. Κά-
θε στιγμή μετρώ τις ήμέρες που θα μείνω ακόμα έδω. Δεν
βλέπω, δέ ζω παρά για την ήμέρα που θα ξαναγυρίσω
στο Παρίσι.

Το ταξίδι μου για την Κων)πολι, ματαιώθηκε την τελευ-
ταία στιγμή. Κι' έτσι, αργότερα, μπορεί να το πραγματοποιή-
σουμε μαζί, αν θέλεις. Ο ήλιος της Ανατολής, θα ξεκου-
ράση τα νεύρα μας, που τόση ανάγκη έχουνε από ήσυχια.

Ναί! Έχεις δίκιο. Τα αισθάνομαι κι' έγώ όλα εσα μου
γράφεις.

Άλλοίμονο! Πόσο όλα τα πράγματα
στον κόσμο αυτό, είνε ψεύτικα και μά-
ταια, αγαπημένε μου.

Δέν πρέπει όμως ν' ανησυχής διόλου
για μένα. Έδω έγώ γράφω με σχετική
ήρεμία, χωρίς κανένα περισπασμό.

Εσύ μόνο πρέπει να προτέχης που
παρασύρουν εύκολα, που δέν έχεις δυ-
νατή θέλησι. Μη λησμοιήσης όμως να
μου στείλεις απ' το Παρίσι, όλα εσα σου
έγραψα στο προηγούμενο γράμμα μου.
Και ιδίως τα δυο πουλάκια που μου αγό-
ρασες. Φαντάζομαι ότι δέν θα είνε δύ-
σκολη, ούτε επικίνδυνη, ή μεταφορά
τους, όταν τα έμπιστευτής στον άνθρωπό
σου, που ως τώρα δείχτηκε για μās τό-
σο πιστός, ικανός και τίμιος.

Χαίρε, μικρέ μου άγγελε
ΓΕΩΡΓΙΑ

* * *

ΒΕΝΕΤΙΑ, 4 'Ιουνίου 1834

Έξακολουθώ, μικρέ μου άγγελε, να εί-
μα, ελιμμένη, απογοητευμένη.

Μα το γράμμα σου μου έδωσε ζωή,
δύναμη, ενέργεια και θάρρος. Το κράτη-
σα ώρες στα χέρια μου και το φιλούσα,
το φιλούσα.

Ω! Πότε θα συναντηθούμε λοιπόν;
Πότε θάρη ο Αύγουστος; Πότε θα φθα-
σω στο Παρίσι;

Ίσως, την εποχή εκείνη, όταν θα σε
ξαναϊδω, να σε θρώ μπλεγμένο στα δί-
χτυα κανενός καινούργιου έρωτα... Ναί;
Δέν ξέρω γιατί έχω ένα τέτοιο προαι-
σθημα.

Δέν ζηλεύω όμως. Διόλου. Πίστεψέ με γι' αυτό. Ξέρω
καλά τον έαυτό σου, τον χαρακτήρα σου, όπως επίσης γνω-
ρίζω καλά όλους αυτούς τους μάταιους, τους ελαφρούς
και επιπόλαιους έρωτάς σου, που δέν έχουν κανένα άλλο
σκοπό, απ' την ικανοποίησι ενός άπλου πόθου.

Έχω όμως τη βεβαιότητα πως άμα φθάσω έγώ στο Πα-
ρίσι, θα σε γιατρέψω μόνη μου απ' όλες αυτές τις αρρώ-
στείες σου. Γιατί άλλωως, αν δέν το κατορθώσω αυτό, πί-
στεψέ με πως θα πικραθώ πολύ.

Αυτόν τον καιρό στη Βενετία κάνει μιὰ άπαίσια, μιὰ ά-
ποπνικτική ζέση που σου παραλύει τα νεύρα και σου χα-
λαρώνει κάθε ενέργεια.

Έγώ θαίνω πολύ σπάνια την ήμέρα και μόνο το θρά-
δυ που επισκέπτομαι λίγο την πόλι, μπορώ και άναπνέω
κάποια δροσιά...

Περιμένω με άγωνία γράμμα σου.

Σέ φιλώ πολύ ΓΕΩΡΓΙΑ

Η Γεωργία Σάνδη
(Σκίτσο του Άλφρ. Μυσσέ)

Η ανάμνησί σου, Άλφρέδε μου, ή σκέψι σου, είνε πειά
για μένα άγια λείψανα, τόνομά σου είνε μιὰ λέξι ιερή, που
την προφέρουν κάθε θράδυ τα χείλη μου μέσα στη μονα-
ξιά μου, σαν προσευχή...

Ω Άλφρέδε μου! Άλφρέδε μου! Κάθε στιγμή που
προφέρω τόνομά σου, ακούω μιὰ μυστική φωνή να μου
λέη μέσα μου: «Αγάπα τον... Είνε ωραίος, είνε γοητευ-
τικός, είνε ένας άληθινός άγγελος»...

Τα πράγματα που μου έστειλεις τα έλαβα όλα. Και τα
πουλάκια επίσης ήλθανε και μου φέρανε το μήνυμά σου,
με τα γλυκά κελαϊδίσματά τους...

Ο καιρός πλησιάζει που θα ξανάρθω στο Παρίσι, που
θα σε ξαναϊδω... Αυτό με κρατάει ακόμα στη ζωή, περ-
σότερο κι' απ' το έργο μου.

Μου γράφεις ότι θα πās για λίγες ήμέρες στην Έλ-
τία. Γράψε μου πότε σκοπεύεις ν' αφήσης το Παρίσι.

Στείλε μου ακόμα μερικές δεσμίδες
τσιγαρόχαρτο για τον καπνό μου, γιατί
εδω είνε αδύνατον να θρώ.

Επίσης στείλε μου τις συμφωνίες του
Μπετόβεν και το αισθηματικό θάλας του
Βέμπερ.

Στείλε μου ακόμα και ό,τι τελευταίο
έγραψες.

Σ' άφήνω, μικρέ μου άγγελε. Αγάπα
με πολύ, πολύ. Μπορείς; Έγώ νομίζω
πως αυτό είνε αδύνατον. Σε σφίγγω
στην άγκαλιά μου. Κλείνω τα μάτια μου
και δραματίζομαι την γλυκειά μορφή
σου. Αγάπα με.

Χαίρε ΓΕΩΡΓΙΑ

* * *

ΒΕΝΕΤΙΑ, 2 'Ιουλίου 1834

Όλα τα γράμματά σου που έλαβα τε-
λευταία, μοναδικέ μου Άλφρέδε, είνε
γεμάτα πίκρα και απογοήτευσι. Γιατί;
Αν δέν πάψης να περνάς έτσι, όπως
μου γράφεις ότι περνάς, να είσαι βέ-
βαιος ότι θα χειροτερεύσης πολύ την
κατάστασι της υγείας σου.

Χρειάζεται περισυλλογή. Θέλησι. Δύ-
ναμι. Άλλωως ο κίνδυνος είνε μεγάλος.
Αν δέν μπορής να κόψης το άλκοολ,
τουλάχιστον είνε ανάγκη να το μετριά-
σης πολύ. Όλος ο έκνευρισμός σου έχει
αίτία το καθημερινό πιστό...

Δέν σου άρκει ή άγάπη για να μεθύ-
σης, για να ξεχάσης;

Αγάπα με και γράφε μου. Ο έρωτας
και ή τέχνη είνε από τα πιο δυνατά κρα-
σιά. Γιατί δέν το πιστεύεις αυτό; Ένας
άνθρωπος σαν και σένα, δέν μπορεί ποτέ

να λυτρωθί πραγματικά, να ξεχάση, να φύγη απ' την
πραγματικότητα, παρά μόνον με τον έρωτα και με την
τέχνη...

Αυτό δέν ζητάς κι' εσύ όταν πίνης;

Από την Έλθετία που μου γράφεις ότι πηγαίνεις αύριο
περιμένω να μου γράψης πολλά, πάρα πολλά.

Επίσης αν χρειάζεσαι χρήματα, να μου το γράψης. Εί-
μαι, αυτόν τον καιρό, σε θέσι να σε διευκολύνω.

Αντίο, αγαπημένο μου παιδί. Σ' άφήνω με ένα δάκρυ,
που νοιώθω να κυλά ή απ' τα μάτια μου, που τόσο λαχτα-
ρήσανε να σε ιδούνε.

Χαίρε, μικρέ μου άγγελε. Μη μ' αφήνεις χωρίς συχνά
γράμματά σου.

Ω! Να ήξερες, Άλφρέδε μου, τί υπέροχες στιγμές, τί
ένειρώδεις είνε ή ήμέρες εκείνες που μου φέρνει ο ταχυ-
δρόμος, τις επιστολές σου!

Χαίρε. Αγάπα με ΓΕΩΡΓΙΑ